

פרשת תולדות < 132 < ב' כסלו תשע"ג

פרשת תולדות < 132 < ב' כסלו תשע"ג

גילוי דעת

בור פארץ קזאת ואהיה עפך, ואברכה, (בראשית כ"ג')

מהפכות סביבתיות

גלעד ארדן, השר להגנת הסביבה, פועל למען שיפור איכות הסביבה ואיכות החיים בישראל

שיח גיאוגרפי בין אליטות

משה קלוגהפט על הקשר בין בעיית הקסאמים למקום המגורים של אנשי התקשורת

לחבר בין כל חלקי העם תה"כ הרב חיים אמסלם על מטרתה של המפלגה החדשה שהקים לתת לילד את החופש לרצות הרב אליקים לבנון על חשיבות טיפוח הרצון והבחירה של הילד מלאכת החיזור דעת קוסטינר מייעצת בנושא מריבות ופיוסים בין בני זוג (חלק א')

*התמונה צולמה בחבל בנימין

חבר ליכוד:
שעת ההכרעה שלך הגיעה!

**יודע כבר
איך תרכיב
את הרשימה
שלך?**

האלוקי אלא בגלל הגישה האנושית. בזה הייתה לרבקה מחלוקת עם יצחק. יצחק חשב, שיעקב הוא בדרגה של עשיית הכל לשם שמייים אפילו בדברים אנושיים, ואילו את עשו רצה לזכות במצוות כיבוד אב לפחות מהטעם האנושי. רבקה רצתה לגרום לכך, שגם הרשעים שייצאו מיעקב יתברכו, כשיעשו חסדים ומעשים טובים. לפי זה לא הייתה ממש מחלוקת ביניהם.

יעקב חשב לומר "אנכי עשו בכורך" ובכך לרמות את אביו. אמנם יש מצבים שמותר לשנות, אך רק לשם שמים וללא כל נגיעה אישית. כך אמרו חז"ל "גדולה עבירה לשמה ממצווה שלא לשמה", מפני שאם בעבירה לשמה האדם משלב נגיעה אישית כלשהי, הוא נענש על כך. מכאן אנו לומדים את גדולתו של יעקב, שאכן חשב מפני השק, אך מכיוון שעשה זאת בציווי אמו, לא נענש. יהי רצון שנזכה ללכת בדרכי אבותינו הקדושים וללמוד ממידותיהם הטובות ■

לפי הנצי"ב, יצחק לא חשב, שמעשו תצא האומה הנבחרת. הוא ידע, שיעקב איש תם יושב אהלים, וממנו תצא האומה הישראלית. אלא שהוא חשב, שעליו לעשות הכל לפי הדרכתה של תורה, ואם יעשה חסד או שאר מעשים שבין אדם לחברו, בגלל סיבה אנושית ולא בגלל ציווי אלוהי, לא ייחשב לו. מעלתו של יצחק הייתה כל כך גדולה, עד שכל מה שעשה, גם מעשים אנושיים, היה על פי הציווי האלוהי. כך מצאנו גם בכבוד אב ואם "כִּבְדוּ אֶת אֲבִיכֶם וְאֶת אִמְךָ כְּאֲשֶׁר צִוָּה ה' אֱלֹהֵיכֶם" - על האדם לכבד את אביו ואימו בגלל הציווי האלוהי, ולא מהסיבה האנושית של הכרת הטוב, על שהוריו התאמצו עבורו וטיפלו בו, אע"פ שבפועל המעשה זהה.

רבקה, בגלל אהבתה ליעקב, רצתה שגם כשהוא יעשה חסדים מתוך גישה אנושית, ייחשב לו כמצווה. אנו מוצאים שגם מלכי ישראל, למרות שהם עבדו עבודה זרה והכעיסו את הבורא, הם היו מלכי חסד, לא בגלל הציווי

פרשתנו היא היחידה, שהתורה מקדישה למעשיו ולפעלו של יצחק אבינו, לא כמו אצל יעקב, שלו מקדישה התורה שש פרשיות. יצחק, בשל מעלתו הרוחנית, היה מנותק מהעולם הזה, התקדש בעקידה כעולה תמימה, ומעשיו בעולם המעשה היו מועטים מאוד. העניין המרכזי שמסופר עליו, הוא ברכתו של יצחק לבניו, לפני שהסתלק מן העולם.

כאן נשאלת השאלה: האם יצחק אבינו טעה עד כדי כך, שחשב שמעשו תצא האומה הישראלית, ואם כן, איך רבקה לא העמידה אותו על טעותו? הנצי"ב מסביר, שהיחסים בין רבקה ליצחק לא היה כמו היחסים בין שרה לאברהם. כששרה רצתה לומר משהו לאברהם, היא אמרה לו דברים מפורשים, ואפילו בלשון קשה: "חמסי עליך". לרבקה, מאז מפגשה הראשון עם יצחק, כשנבהלה ונפלה מעל הגמל, הייתה רתיעה ממנו, לא כמו כל אישה כלפי בעלה, שיכולה להוכיח אותו ולהעיר לו.

עניין משפחתי

החופש לרצות

הרב אליקים לבנון - ראש ישיבת ההסדר באלון מורה ורב המועצה האזורית שומרון

שאלה

יש לנו ב"ה 5 ילדים, הגדולה בת 11. אנו רואים סביבנו שכנים, ידידים, שילדיהם הגדולים, בגילאי 15,16 ומעלה "עושים להם צרות", לא רוצים ללמוד, לא רוצים להתפלל ואפילו לא רוצים להיות דתיים, בנים כבר בלי כיפה וכד'. אנו דואגים שמא גם אצלנו יהיה כך, האם יש דרך לוודא ש'לי זה לא יקרה'?

תשובה

כלל נוסף בחינוך, לתת לילדים את החופש לרצות. אם הורים רואים חובה לעצמם להדריך באופן רצוף את הילד, לומר לו מה לעשות על כל צעד ושעל, הילד לומד שאינו צריך לרצות מאומה. אבא ואמא רוצים בשבילו. זה גורם לו לשיתוק הרצון, ובמילים אחרות, שלילת הבחירה החופשית. לכן, אין להתפלא, שכאשר הוא גדל, כאשר הוא צריך לרצות, אין לו שום קריטריונים מה לרצות, מפני שמעולם לא פתחו לפניו פתחים של טוב ורע, שהוא יבחר בטוב ויסור מהרע. טיפוח הרצון הוא עבודה קשה להורים, ללמוד לסלק את פטרוניותם על הילד, ולתת לפניו את הבחירה. כמוכן שהכרח להוסיף את האמון בילד, שאכן ידע להבחין ולבחור בטוב. בלא זה אין אפשרות 'לשחרר' את סמכותיות ההורים. אלה הם כללים יסודיים: אהבה, אמון והעברת אחריות. ואידך זיל גמור! ■

לילד משהו, שבאמת אינו צריך אותו ולא מגיע לו. אהבה, זה לתת את מה שטוב לו, גם אם זה דורש ממנו הסתפקות במועט. אם המנהג במשפחה הוא לאכול גלידה רק בשבת, וילד רוצה ומבקש גם ביום חול, נאמר לו באהבה: מתוק שלנו, בע"ה בשבת גלידה! אם נפנק אותו, ניכנע לדרישתו וניתן לו גלידה גם בסתם יום של חול, הילד לא יפרש זאת כאהבה, אלא כחולשה של ההורים, שאפשר להניעם לכל רוח, עם קצת 'נדנודים'. ילד אינו רוצה להתחבר עם אישיות כזאת של הורה. זה גורם לו אפילו קצת לזלזל בהורים, מפני שאפשר 'לעבוד עליהם', ולבסוף, להביאם לנהוג כפי שהילד רוצה. אין פגיעה גדולה, שהורים יכולים לפגוע בעצמם, כפגיעה זו. לכן, לאהוב מאד, אבל בשום אופן לא לפנק (כמובן, יש מקרים חריגים: יום הולדת, מבחן מוצלח, אורח חשוב, שלכבוד האירוע אפשר לשנות מהסדר).

לאף אדם או משפחה אין 'חברת ביטוח' בחינוך. יש להשקיע עמל בלימוד ובהבנת דרכי חינוך, ובנוסף, יש להתפלל לסייעתא דשמיא גדולה, כדי לזכות לגדל בנים ובני בנים חכמים ונבונים, אוהבי ה', יראי אלוקים וכו', כנוסח הנפלא שאומרות האמהות בהדלקת נרות שבת. כדברי המסילת ישירים בהקדמתו, יש נושאים, שהתועלת מהם מושגת בחזרות המרובות עליהם, כך גם בחינוך. עניין ראשון, לחנך באהבה. זוהי כותרת רחבה למערכת שלמה של מחשבות, הרגשות ופעולות, שכולן נכנסות תחתיה. ילד רוצה לעשות טוב, להתפלל, לשמור מצוות, לגמול חסדים, אם הוא חי עם אבא ואמא, שהוא רוצה להיות כמותם. כאשר הוא מרגיש שהם אוהבים אותו, זה מעורר אצלו את הרצון לנהוג כמנהגיהם. לאהוב, אין פירושו לפנק. פינוק - מידה לא טובה. אהבה - מידה מצוינת. ההבדל בניהם: פינוק זה לתת

ביקור שר האוצר בשומרון

שר האוצר, יובל שטייניץ, הגיע השבוע לביקור בישיבת אלון מורה בשומרון. הוא נפגש עם הרב אליקים לבנון, ראש הישיבה ורב השומרון, ועם יו"ר המועצה, גרשון מסיקה, ושיבח באוזניהם את הניהול הכלכלי המופתי של מוסדות הציונות הדתית. השר גם הביע את התפעלותו מפעילות הגרעינים התורניים ותרומתם לחברה הישראלית.

יום ראשון יא' כסלו (25.11)
בוחרים את רשימת הליכוד לכנסת

מרכיבים נבחרת לאומית בליכוד

מתפקד יקר, הצטרף לאלפי המתפקדים של המטה הלאומי בליכוד.
יחד נקדם מועמדים נאמנים, ערכיים ואמיצים שיובילו את הליכוד לניצחון.

שבח שטרן, נתן אנגלסמן
ראשי המטה הלאומי

המטה הלאומי
בליכוד

צור/י קשר עם הרכז המקומי שלך: www.likud2012.co.il
likudleumi10@gmail.com | 02-9944265

לשון של 'ערוצי הקודש'

הרב מנחם בורשטיין - ראש מכון פוע"ה

שני השעירים מזכירים לנו את התאומים יעקב ועשו, שבעצם קיבלו את אותו חינוך בבית והיו שווים בדרך גידולם, אך כל אחד מהם, בסופו של דבר, הלך לדרכו, והסוף ידוע לכולם.

פני הדברים מתגלגלים כך, שסגנון הדיבור התורני, לעומת הידיים השעירות, מביאים את יצחק להתלבטות הידועה: 'הקול קול יעקב והידיים ידי עשו'.

הצדק האלוהי לא נמצא רק בצד של יעקב, וכל צער מיותר, גם של רשע, אינו דבר של מה בכך, ויש לו מחיר היסטורי.

חז"ל מדגישים, שהצדקה הגדולה, שעשו זעק מקירות ליבו על לקיחת הברכות, והבכי שבא בעקבותיו, נפרעו מצאצאי יעקב אבינו, "והיכן נפרע לו? בשיושן הבירה שנאמה ויזעק זעקה גדולה ומרה עד מאוד". (בראשית רבה: סז, ד).

והבכי: אמר ר' חייא, כמה רעות עשו אלו הדמעות (לישראל) (זוהר תולדות קעה), וכן: "בזכות שלש דמעות שהוריד עשו מעיניו, השלטתו מסוף העולם ועד סופו, ונתן לו שלום בעולם הזה" (מדרש תהילים (בובר: פ)). אך עד עכשיו לא הסברנו, מדוע לא שוחחו יצחק ורבקה על בעיית בנם. הדרך להשיג את התשובה לשאלה זו היא פשוטה. במייל: menachem@puah.org.il או עיינו במדורנו בגיליון "גילוי דעת" מלפני שנתיים. לא שמרתם אותו? הוא מופיע באתר giluydaat.co.il

פעולה בנוסח 'יששכר וזבולון' לא מתאים לילדים שלהם. לכן, היא תופסת פיקוד, ואומרת דברים חתוכים וברורים 'ועתה בני שמע בקולי לאשר אני מצוה אותך'. היא מכירה את בנה התם, יושב האוהלים, ולא לוקחת סיכונים. יעקב לא כל כך מרוצה מהמבצע שנכפה עליו. הדבר ניכר בדיבורו ובקצב עשייתו. 'הכתב והקבלה' מפנה את תשומת ליבנו למילה 'אולי ימושני אבי' (בראשית, כ"ז, י"ב). אדם החושש מדבר מה, היה צריך לומר בלשון המקראית: 'פן ימושני אבי'. בתת ההכרה מעוניין יעקב, שאביו ימוש אותו ויתפוס את התרגיל. אכן, לשונו של יעקב מסגירה אותו. יצחק אבינו פתאום שומע את עשו מדבר בלשון של 'ערוצי הקודש': 'ברוך ה' 'בעזרת ה' 'יתברך שמו'. וכאשר שואל אותו איך זה הגעת כל כך מהר? הוא משיב: 'כי הקרה ה' אלוהיך לפני'.

רבקה מבקשת להביא לה שני גדיי עיזים לצורך התחפופות, דבר המזכיר את שני גדיי העיזים המובאים בעבודת כהן גדול ביום הכיפורים. הרש"ר הירש (ב'מעגלי השנה' עמוד קט"ו-קכ"ד) מדגיש, שבשלב הראשון, שניהם שווים לחלוטין. האחד זוכה והוא מוקרב לה; ואילו השני נזרק לעזאזל. השעיר המיועד לעזאזל מזלזל בצורת מותו של חברו, ושמה על הכבוד הגדול שנותנים לו בדרך. לאורך כל הדרך ישנן סוכות מיוחדות, המקבלות את פניו בחיוך רחב. השעיר נהנה מהנוף של מדבר יהודה ומהסלעים הגבוהים אליהם הוא מטפס. אך בסוף, בבת אחת, הוא נזרק לעזאזל.

מספרים, שלפני קום המדינה היה דיון בין מחדשי השפה העברית, האם לכתוב בכתב הספרדי העתיק של 'חצי קולמוס', שקשה יותר לקריאה אך תופס פחות מקום, או לכתוב באותיות עבריות, כפי שאנו מכירים אותן היום. מצד שני, בשפת הדיבור, האם לקבל את ההגייה האשכנזי של דוברי היידיש, או את ההגייה הספרדי המקובל כיום. בסוף הכריעו, שהכתיבה תהיה לפי האשכנזים וההגייה לפי הספרדים. חתן פרס ישראל לבלשנות, פרופ' אהרן דותן היקר, תיקן אותי, שהפשרה בשטח הייתה, הגיית התנועות של הספרדים. ומספרים, שכאשר שמע זאת הראשון לציון, הרב יעקב מאיר (שהיה רב ראשי במקביל לראי"ה קוק זצ"ל וממחיי הלשון העברית), הוא אמר שיש לו אסמכתא מהכתוב: "הקול קול יעקב והידיים ידי עשו". סיטואציה ההתלבטות של יצחק מי עומד בפניו, היא רק אחד הסימפטומים למורכבות, שהייתה ביחס הזוג יצחק ורבקה, לבנם עשו. בעבר, שאלנו כיצד זה לא שוחחו בני הזוג אודות בעיית בנם, וכיצד הגיעו למצבים של התחפופות פורמיות.

צורות הזוגיות אצל כל אחד מאבותינו היו שונות לחלוטין, ובעצם מהוות דגם לזוגיות טובה, המתאפשרת גם כאשר יש לכל אחד טבע שונה. מתוך כך, גם היחס אל הילד הבעייתי שונה. כל זאת כדי שנפנים את המסרים הגלויים והסמויים מאבותינו בענייני זוגיות וחינוך הילדים.

רבקה יודעת את האמת, שהחלום של יצחק לשיתוף

נקודה למחשבה

איפה גרים אנשי התקשורת?

משה קלוגהפט - יועץ אסטרטגי ותקשורת

היה קיים באשקלון, בעיית הקסאמים הייתה נפתרת מזמן. היכולת ליצור 'אזז', האפשרות לייצר שיח סביב נושאים מסוימים, נגזרת בישראל 2012 כתוצאה משיח גיאוגרפי של אליטות, לא משיח בטחוני, לא משיח מוסרי ולא משיח חברתי.

אם היו נופלים טילים על ת"א, לא היו נופלים שוב טילים על ת"א. אווירת הכאוס, שהייתה מתעוררת מהתקשורת, הייתה מפילה את הבורסה, מסכנת את הכלכלה, עושה בנו שמות. באופן פרדוקסאלי, ככל שהטילים מתקרבים צפונה, ככל שהטווחים גדלים, ככל שנראה שהולך להיות יותר רע, דווקא יש סיכוי שיהיה יותר טוב בדרום.

ובינתיים? הדרך הנכונה היא מודעות. שכל אחד יעלה פוסט בפייסבוק כשיש אזעקה, שאנשים ישתפו חוויות של אחיהם בארץ הקסאמים, שנוציא שיירות של קניות לבאר שבע. המטרה היא לנסות לקרב את האנשים המשפיעים אל החוויות של הציבור המדהים בדרום.

בפרשת השבוע עשו מוכר ליעקב את הבכורה בניזיד עדשים. לפני כן הוא מתעניין ב"אדום האדום" הזה. גם התפקיד שלנו, אם כן, הוא לשמור שה"אדום האדום" הזה, שמוזכר בפרשה, לא יהפוך להיות הצבע האדום, לשמור שלא נמכור את היכולת להכיל את הסבל של האחר תמורת ניזיד עדשים. זה בידיים שלנו, מקסימום נעבור דירה. שמעתי שיש הרבה תרבות ברוטשילד

רוטשילד, קודם כל מפני שנערכה שם. צריך לדעת, אנשי התקשורת המשפיעים, או הברנז'ה שמשפיעה עליהם, רובם גרים בסמיכות לשדרות רוטשילד, או שעוברים שם בדרכם הביתה. זאת הסיבה, שמחאות דומות, שהתחילו במקומות אחרים, לא "תפסו". זאת הסיבה, שעשרות מאהלים קמו בשנה שעברה, וכולם בסוף התמצו באותו קמפינג ליד הבימה.

מדינת ת"א היא כזאת מפני שהעיתונאים גרים בתוכה, כמעט אך ורק בתוכה. אם ריכוז אנשי התקשורת הגדול היה קיים באשקלון, בעיית הקסאמים הייתה נפתרת מזמן.

סיפור אמיתי: קולגה שלי, כאשר הוא רוצה לנהל קמפיין מוצלח, הוא תולה את השלטים של הקמפיין ליד הכתובות של אנשי התקשורת. הם כבר משוכנעים, שכל העולם מלא בשלטים שהם ראו, והדיווחים בהתאם. מדינת ת"א היא כזאת מפני שהעיתונאים גרים בתוכה, כמעט אך ורק בתוכה. אם ריכוז אנשי התקשורת הגדול

ראשית, סקירה עובדתית. טילים על ריכוזי אוכלוסייה זוהי המצאה ישראלית. בכל מדינה אחרת זה לא קיים, מהסיבה הפשוטה: אם יהיו טילים, מדובר בהכרזת מלחמה. אם זו הכרזת מלחמה, ממילא התעצמות המערכה תהפוך את הטילים לחלק השולי של המלחמה שתיפתח.

לפיכך, לא נותר לנו אלא לבדוק כיצד הדברים עובדים בישראל. אין לנו שום מקום אחר בעולם להשוות אליו. פעם, לא היו טילים. בשלב מסוים החלו לנחות טילים על יישובי גוש קטיף. כשיעל דן ראינה בגלי צה"ל תושב גוש קטיף, שנחת לו טיל במרפסת, היא נזפה בו "האם אתה לא חושש לסכן כך את חייך וחיי ילדיך", לא פחות.

לאחר מכן החלו ליפול טילים על היישובים הסמוכים לגבול עזה. התקשורת לקחה את זה די קשה, והתרגלה. מה שנקרא, ההתנתקות מכפרות. בהמשך הגיעו הטילים לשדרות. הסלמה. עד ששדרות הפכה להיות מילה נרדפת לקסאמים.

ואז הטילים הגיעו לאשדוד. ולאשקלון. ולבאר שבע. סף הרגישות שלנו הלך ועלה. היו ימים, שבהם הטילים כבר הגיעו לדרום ראשל"צ, ואז אווירה של כאוס הייתה באוויר. אבל ברוך השם, הטילים לא הגיעו לישראל. זאת אומרת לא הגיעו למרכז ת"א. כי צריך להגיד את האמת הפשוטה: השאלה היא איפה גרים העיתונאים. מחאת רוטשילד, לפני יותר משנה, צמחה בשדרות

קוראים את השטח

בצלאל סמוטריץ' - מנהל הפעילות בתנועת רגבים

מזרזרים בחוק הקניין

הממשלה, שותפה ועדת השרים להתיישבות שדנה בנושא, ושותף אפילו שר הביטחון. משום מה נמנעת עדיין פרקליטות המדינה ממסירת הודעה ברוח זו לבג"צ, והשבוע הוגשה מטעמה בקשת דחייה נוספת עד לאחר הבחירות. קשה מאוד לברוח מן התחושה, שמישהו בפרקליטות מסרב לכבד החלטות דמוקרטיות, מזלזל זלזול תהומי בזכות הקניין (של יהודים!) ובהחלטות שיפוטיות, ועושה כל שביכולתו כדי לגרור רגליים ככל שמדובר בפיתוח של הישוב היהודי בחברון.

ריק מאדם אינה מהווה ניהול ראוי שלו, וכי כל עוד המצב הביטחוני אינו מאפשר את חזרת השוכרים הערבים, על האפוטרופוס לשקול את השכרת הנכס ליישוב היהודי. מאז, במשך 4 שנים, גוררת המדינה רגליים ונמנעת מקבלת החלטה בעניין. על רקע עתירה שהגישה 'שלום עכשיו' לבג"צ, בדרישה לפינוי המשפחות היהודיות מהבית, התקבלה החלטה גורפת של הדרג המדיני, לקיים את החלטת ועדת העררים, ולהודיע לבג"צ על השכרת הנכס ליהודים. לעמדה זו שותף ראש

בשבת שעברה צוינה 'שבת חברון', ובמספר במות תקשורתיות ניתן היה לקרוא אזכורים אודות 'פרשת בית עזרא' בחברון. בשורות הבאות ננסה לספר את סיפור בית עזרא בקצרה, לטובת אלו מקוראינו, שאינם בקיאים בפרטיו.

וכך הוא סיפור המעשה. בית עזרא הינו בבעלות של משפחת עזרא, שהייתה המשפחה היהודית האחרונה שעזבה את חברון בנובמבר 1947. החוק הירדני, שהוחל ביהודה ושומרון עם כיבושם בכוח בידי הצבא הירדני במלחמת השחרור, קבע כי "נכסי אויב", קרי: נכסים שהיו בבעלותם של יהודים, יולאמו ויועברו לניהולה של המדינה. בדרך זו נושלו אלפי יהודים מנכסיהם, בתיים ושדותיהם, שהועברו לידי השלטון הירדני שעשה בהם כרצונו. את בית עזרא החכיר הממונה הירדני לשני ערבים, שפתחו בו חנויות ועסקו במסחה עם שחרורם של שטחי יהודה ושומרון בידי ישראל ניתן היה לצפות, כי נכסי

עם שחרורם של שטחי יהודה ושומרון בידי ישראל ניתן היה לצפות, כי נכסי היהודים יושבו לבעליהם, שכבר אינם נחשבים "אויב" של הריבון הנוכחי המחזיק בשטח.

היהודים יושבו לבעליהם, שכבר אינם נחשבים "אויב" של הריבון הנוכחי המחזיק בשטח. אלא שתפיסת 'השטח הכבוש', הרואה ביהודה ושומרון שטח ירדני כבוש, והשתלטה שלא בצדק על השיח המשפטי הישראלי, קבעה כי מדינת ישראל "באה בנעליו של השלטון הירדני", אשר ביחס אליו נשארו היהודים בגדר 'אויב'. אשר על כן, נותרו הנכסים, ובהם בית עזרא, בידי של האפוטרופוס הכללי וזה המשיך להשכירם לערבים. האבסורד שבהתנהלות זו החרף עוד יותר לאחר חתימת הסכם השלום עם ירדן. לו היתה ירדן ממשיכה לשלוט בחברון, לא הייתה משפחת עזרא היהודית נחשבת עוד לאויב והבית היה חוזר לידיה. אבל, טוענים פרקליטי המדינה בפלפול עקום אך אופייני, הירדנים לא כאן, ולכן הם לא יכולים להחזיר את הנכס, והשלטון הישראלי הוא זמני, ולכן גם הוא לא יכול להחזיר את הנכס. לא הבנתם? אתם לא לבד...

כך או כך, בשנת 2001 סגר צה"ל את החנויות מסיבות ביטחוניות והעביר את פעילותן לשוק חלופי שנפתח עבור הפלשתינים. פנייתו של היישוב היהודי לאפוטרופוס בבקשה לשכור את החנויות נדחתה, ומשהחנויות עמדו ריקות ושוממות, פלשו אליהן, בהסכמת משפחת עזרא, משפחות יהודיות והחלו מתגוררות בהן. לפני למעלה מארבע שנים קבעה ועדת העררים הצבאית, במסגרת ערר על צווי הפינוי שהוצאו כנגד תושבי הבית, כי הותרת הנכס

חדש! חדש! חדש! חדש! חדש! חדש!

סמוטריץ' ישראל

מאמר מרדכי

הלכות לימות החול

של מרן הראש"ל צ"צ הרב מרדכי אליהו זצ"ל

- דיני השכמת הבוקר
- הלכות ציצית
- הלכות תפילה
- דיני קריאת שמע וברכותיה
- ברכת לבנה, ראש חודש
- בית הכנסת ועוד...

ספרים נוספים בסדרת ספרי ההלכה:

- מאמר מרדכי - מועדים וימים (אשכנז וספרד)
- מאמר מרדכי - ושבתה הארץ
- מאמר מרדכי - צור החיים
- קיצור שולחן ערוך (אשכנז וספרד)

**משלוח
עד הבית!**

לפרטים ולהזמנות: 02-6521195 www.harav.co.il

זהירות! תולעים ושאריות ריסוס!

כשר לוק הולמס

חוקר כשרות

ידי חומר טבעי. "אבל האם אין בעיה עם הריסוס?", שאלת: התשובה שלו קצת הפתיעה אותי: "כל החברות שמפוקחות מטעמנו, חייבות להיות מפוקחות גם על ידי מעבדות כמו "בקטוכס", שמאשרות שלא נותרו על הירקות שאריות של חומרי הדברה. "אין שום חשש", הוא סיים.

חשבתי שחשוב מאוד לעדכן בכך את הרב עמאר שליט"א. המחקר הרי מוכיח שמסוכן באותה מידה לאכול ירק עם פיקוח או ירק ללא פיקוח. מי שלא בקיא בפרטים, עלול לאכול ריסוס מצד אחד ותולעים מצד שני. מה עושים?

החלטתי להפעיל את קשרי ולהיפגש עם הרב עמאר. אך מהר מאוד הבנתי שאיחרתי את המועד. ארגון "כשרות" ובראשו נשיא הארגון, הרב אליקים לבנון, כבר הציג בפני הרב עמאר את הנתונים החדשים. מסקנה: אל תתפתו לעסקאות מפוקקות. ירקות עליהם ללא תולעים קונים רק מחברות שאתם מכירים. ובכל מקרה, אם כבר קניתם, תשרו את הירק במי סבון ותשטפו אותו אחר כך מתחת לברז כדי שלא תאכלו תולעים, ריסוס או אפילו סתם סבון כלים.

שלכם, כשר לוק

והן מהימצאות חרקים. לא רק ירק מפוקח נבדק שם, אלא גם ירק רגיל ללא כל פיקוח, והתוצאות לא פחות ממדהימות.

אכן, ישנן חברות שמשווקות ירקות ומרססות כמו מוגזמת של רעלים. אך מסתבר, ששאריות ריסוס נמצאו בכמויות גדולות בירק שאינו מפוקח (!) ולא רק בירקות המפוקחים. בנוסף, התברר שיש גם כמה סוגי חרקים שאינם יורדים בשיטה, ואפילו אחרי שפשוף בסקוטש.

מצד שני, מתברר שישנן חברות, שמשווקות ירק ללא תולעים, כמו חסלט למשל, שדווקא עומדות בתקנים המחמירים ביותר בכל מה שקשור לרעלים. כרגיל, רציתי לברר גם מה אומר ארגון הכשרות המוביל בארץ, בד"ץ העדה החרדית. ידעתי שהם לא יהיו מוכנים להגיב לכתבה, אז התקשרתי לבד"ץ בתור אדם מן השורה. שם הפנו אותי למחלקת ירקות עליהם. הדובר מהעבר השני היה חד משמעי: "לפי הבדיקות של הבד"ץ", הוא אמר לי, "מי שאוכל ירקות עליהם ללא השגחה, אוכל שקצים ורמשים ונכשל באיסור אכילת תולעים ח"ו". הדובר הוסיף והסביר לי, שהפיקוח של הבד"ץ דורש גם השריה במי סבון לשלוש דקות וגם שטיפה על

בשבוע האחרון גלשתי לתומי באחד מאתרי האינטרנט המובילים בישראל ולרגע חשכו עיניי. ידיעה תמימה למראה הפכה את כל עולמי. הראשון לציון, הרב שלמה עמאר שליט"א, נכתב בידיעה, פסק שניתן לרכוש ירקות עליהם, שאין עליהם פיקוח שהם נקיים מחרקים, ומותר להסתפק בבדיקה "כמו פעם". הסיבה: בירק העלים המפוקח יש חומרי הדברה רבים ו"סכנתא חמירא מאיסורא"!

עשיתי מיד רענון לדף, כדי לדעת שלא מדובר בטעות. הייתכן? הרב עמאר מתיר דבר כזה? האמת, למרות שאני מאוד מקפיד על כשרות, שמחתי על האופציה. אני מאוד אוהב חסה, והדבר יכול לחסוך לי אי אלו שקלים כל חודש. רגע לפני שרצתי למדפי הסופר לקנות חסה רגילה, החלטתי לחקור ולבדוק, האם באמת מדובר בירקות מסוכנים.

הפעם זאת הייתה חקירה קלה במיוחד. שיטוט קצר במקומות הנכונים העלה ש"כשרות" בשיתוף מעבדת "בקטוכס" ביצעו מחקר מקיף שנמשך כשנה, בו נבדקו כלל ירקות העלים, הן משאריות חומרי הדברה

דו משפחתי, 150 מ"ר
1,109,000 ₪
הבניה בעיצומה,
איכלוס 8/13

נאפים
הם כפולים
מאזנים כפולים...

מסדתי ישראל

בואו לבנות קהילה צעירה ותוססת, בבית דו משפחתי ענק וצמוד קרקע בלב שמורת טבע, בישוב נופים המתפתח, ישוב עירוני, מעורב, תהנו מרמת חיים גבוהה, מסביבה מטופחת ומשכנים מקסימים.

משווק: ארז - 052-4767171

צמוד למדד תשומות הבניה 09/12

מרכז מידע אמנה | 1-800-260-240 | www.amana.co.il

גילדעת

לעקרונותיה. באר זו סוברת, שערכי הנאמנות, עליהם מתחנכים ילדינו בתנועת בני עקיבא, רלוונטיים גם לחברי התנועה בגילאי העשרים והשלושים. באר זאת סוברת, שרק מים חיים שייצאו ממנה, יוכלו להשקות את החברה הישראלית, ובתוכה את החברה הציונית דתית, המתמודדת עם התייבשות חברתית ורוחנית, ככל שהיא מתבגרת. **בבאר זו מקימים קהילות צעירות, בבאר זו פועלים עם מאות סטודנטים ברחבי הארץ, באר זו הופכת את תנועת בני עקיבא לתנועת חיים, לתנועה של בוגרים** ■

ואילו הבאר השלישית, אשר נקראת רחובות, תסמל את הבית השלישי, אשר ייבנה מתוך הרחבה ואהבה. גם בציונות הדתית, החוגגת את "שבת הארגון", ניתן לראות שלוש בארות: כוחות ההתיישבות לפני הקמת המדינה היוו באר מים חיים לחברה. אנשי גוש אמונים, אשר הובילו להתחדשות רוח ההתיישבות, היוו באר מים שנייה. ואילו בשנים האחרונות הולכת ונחפרת באר חדשה, באר הטוענת, שיש בערכי היסוד של הציונות הדתית, יכולת להשקות במים, גם היום, את החברה הישראלית, אילו רק תהיה באר זאת נאמנה ומתמסרת

בפרשתנו מוצאים אנו את יצחק אבינו חופר מחדש את הבארות, אשר חפר אברהם אביו. בארותיו של אברהם לא התייבשו או הפסיקו להוות מקור מים מעצמן, אלא הוחרבו לגמרי על ידי הפלשתים.

הרס הבארות אינו רק מאבק על המים בחבל הארץ היבש, אלא על פי פירושו של הרמב"ן, חפירת בארות מבטאת שלב בגאולתם של ישראל. הבאר הראשונה, אותה חפר יצחק ונחברה, מסמלת את חורבן הבית הראשון. הבאר השנייה, שנקראה שטנה, מסמלת את חורבן הבית השני, שנחרב בגלל שנאת האחים,

משלחת של סטודנטים מגבעת וושינגטון שבה מסיור לימודי בסין

נכון עם הגוף, ויעניק למטופל את הטיפול הטוב ביותר. הסטודנטים עברו תהליך עמוק. חוץ מהעניין של להיות רחוקים מהבית שלושה שבועות, הם נאלצו להתעמת עם העולם האנגלי. זה משהו, שנכנס פנימה לתוך ההתמודדות עם עצמך, משהו שיוצר מסע מאוד אישי. הסטודנטים מספרים על חוויות לימוד שונה מכל מה שהכירו עד כה, הן ברמת הלימוד והן בתרבות הכל כך שונה של הסינים בכלל ושל שיטות הלימוד שלהם בפרט.

"המשלחת הינה תעודת כבוד ליחידה ללימודי תעודה", אומר שילה כץ, מנהל היחידה ללימודי תעודה של המכללה, ומוסיף: "17 מתלמידי היחידה השקיעו מהונם וזמנם, על מנת להשתלם בסין ולהפוך למקצוענים ברמה הגבוהה ביותר בתחומם, זוהי דרכנו החינוכית".

ואיך מגע הוא למעשה דרך של שיחה. "באנו ללמוד איך לעבוד עם הגוף", מסבירה קרן אסולין, מרצה ביחידה ללימודי תעודה של המכללה האקדמית גבעת וושינגטון, שהובילה את המשלחת, "כשאנחנו מטפלים במגע, חשוב שהמטפל יעבוד

משלחת של סטודנטים מהמכללה האקדמית לחינוך גבעת וושינגטון שבה לאחרונה מסיור לימודי מיוחד בסין, שנמשך שלושה שבועות. הסטודנטים שלומדים, במסגרת בית הספר לרפואה משלימה, בקורס טווינה, יצאו ללמוד שיטות ייחודיות בטיפול במגע ושיטת טיפול, שנקראת הצ'י גונג, שמתמקדת בתרגול בתנועה, ועוסקת גם בחיים על פי הטבע. בהמשך למדו הסטודנטים קורס ייחודי של עיסוי סיני שנקרא טווינה, קורס בתזונה סינית ועיסוי רגליים.

הסטודנטים פגשו בסין מרצים, מהמובילים בתחום הרפואה הסינית בכלל, ובשיטת הטיפול הייחודי בפרט. בין הקורסים שהסטודנטים למדו, היה קורס עיסוי שנעשה על ידי עיוורים. הקורס הייחודי הפגיש את הסטודנטים עם המעסים העיוורים, מהם הם למדו איך להקשיב עם הידיים, מהי המשמעות של מגע,

בס"ד

תודה רבה

תודה למאות המשפחות אשר העניקו לנו את אמונם ובחרו להצטרף לקהילת נוף חריש.

תודה לחברת "אשדר" על שיתוף הפעולה ואיחולי הצלחה במכרז.

בעז"ה, ביחד נממש את חלום הדירה שלכם החזון הקהילתי שלנו!

חודש טוב ומלא אורה מנהלת נוף חריש

לפרטים: 072-2525-772
www.nofharish.co.il

דברים שרואים משם

והעמיקו. ברור לכל, כי הדרך להסרת המחיצות, למיגור הקיטוב, ולצמצום הפערים לא עוברת במפלגות מגזריות, שתנהלנה קרבות פוליטיים ותקשורתיים זו בזו. **כדי לאחד את עם ישראל באופן אמיתי, יש צורך ברשימה, שתראה לכולם כי ניתן לשבת יחד, בני עדות שונות ומגזרים שונים, חרדים, דתיים, מסורתיים וחילוניים, שהשותף ביניהם רב על המפריד. את הדגם הזה מציעה 'עם שלם' לבחירת הציבור הישראלי. באמצעותו ניתן יהיה לחולל במדינת ישראל גדולות ונצורות בעזרת ה'.**

למען אחדות העם

ח"כ הרב חיים אמסלם - יו"ר תנועת "עם שלם"

התפיסה, שעומדת מאחורי השוני בייצוג היא, שכדי להתעסק בענייני החוץ של מדינת ישראל, אפשר לکنס מגזרים שונים ואנשים שונים, שתפיסותיהם המדיניות והביטחוניות תואמות, אך כדי לטפל בענייני הפנים של המדינה, יש צורך באחידות דעים, המעמידה אלה מול אלה דתיים וחילונים, אשכנזים וספרדים, עולים וותיקים. אנחנו ב'עם שלם' החלטנו לשנות את השיטה. בשנים האחרונות חלחלה לחברה הישראלית התובנה, כי עליה להפנות את משאבי הקשב והעשייה שלה פנימה, אל ענייני הליבה של העם היושב בציון. במשך שנים רבות מדי, הוזנחו עניינים אלו, ופינו את מקומם לטובת האינטרסים החיצוניים, שהעסיקו את מדינת ישראל מראשית הקמתה. בשנים אלו גבהו החומות הפנימיות, גדל הניכור בין המגזרים השונים, והפערים התרבותיים, הכלכליים והחברתיים הלכו

את תנועת עם שלם הקמת, לפני כשנתיים, כתנועה כלל ישראלית, שמטרתה לקרב את הלבבות, להפיל את המחיצות ולהביא לידי ביטוי את היהדות היפה והמקובלת, שהייתה נחלתנו ונחלת אבותינו עד לפני שנים מספר. ברוח זו קמה גם מפלגת עם שלם, המבקשת ליצור כוח פוליטי ומשמעותי של ציבורים ומגזרים שונים, המוכנים לפעול יחד למען ביצור חוסנה ואחדותה של החברה הישראלית. עד היום, המציאות הפוליטית הישראלית הראתה, כי מפלגות, שמיקדו את עיקר תשומת לבן בנושאי הפנים של החברה הישראלית, הציגו רשימות מגזריות, שבהן המועמדים נבחרו כולם באותה תבנית, צלם ודמות. לעומתן, המפלגות הגדולות, שעיקר מעיין נתון היה לבעיות החוץ של מדינת ישראל, השתדלו למזג ברשימותיהן מועמדים מרקע וממגזרים שונים.

המעצבייניש

פסק זמן | יוסי שחר

נפגשת איתם), אברכים (איך ציירת את המעצבייניש מתפלל תפילת שמונה עשרה, כשהוא

נשען על החלון בעמדה? זה מעכב), ילדי גן (שלום אני אואב את המצאבניש!1) ואפילו מרבנים משיבות גבוהות, שסוף סוף מצאו קומיקס שגם הם יכולים להבין. לסיום, אני רוצה להגיד תודה לכל הקוראים ובעיקר לחיילים שבתוכם, שליוו את הפינה ופרגנו לאורך כל השירות. הפגנתם עמידה איתנה והראיתם לכולנו רעות אמיתית מה! עמוד נוח! עמוד חופשי, יאללה, מקווה שנחזור ונתראה בקרוב - במילואים! ■

(חדר תדריכים), וכשהצמדתי רגליים כדי לעמוד דום, התחלתי להתנדנד אפילו בלי לשים לב. התעקשתי לקפוץ מהמטוס עם הציציות בחוץ למרות האזהרות, וכששאלו אותי במסדר, מה מצב הציד, עניתי "ב"ה בסדר!".

מתוך הסיטואציות האלו, ציירתי את הקומיקס באהבה גדולה למצב המדעים, שקיים רק בציבור שלנו: בחורים שהולכים מתוך עולם של תורה לעולם קשוח ומחוספס, בגלל האידאל והאמונה בחשיבות התקומה הלאומית של עמנו.

כמו ש"הרשלה" הוא לא ספר, שלועג ליהודים ולעיריה, כך "המעצבייניש" לא בא ח"ו ללעוג לביינישים, אלא רק להציג את סיפורם בצורה הומוריסטית. אגב, "מעצבייניש" זה לא ביטוי שאני המצאתי, כמו שרבים חושבים, אלא זה הכינוי שמודבק לביינישים על ידי אחינו החילונים, מהיום הראשון בו הם עולים על מדים... כך לפחות זה היה במחזור גיוס שלי (מרץ 08 כבוד!).

כמובן, שמחתי יותר כשקיבלתי מכתבי הערכה ותמיכה, והיו רבים כאלה! מכתבים מיועצים חינוכיים (הקומיקס שלך מעודד את הנוער להתגייס לקרבי), בנות שירות (סוף סוף אני מבינה על מה מדברים הבחורים שאני

זהו, זה נגמר. הטיולית כבר הגיעה, המדים מקופלים בקיטב. כל מה שנשאר עכשיו זה להזדכות על הציד, לברך את פקיד השלישות ב"כתבה וחתימה טובה!" ולבדוק שהוא חותם - שלא תעלה מת"ש.

אחרי תקופה ארוכה החלטתי לקחת הפסקה מהפינה, שכל כך אהבתי לכתוב ולאיי, פינה שמוקדשת כולה לביינישים השפצים שלנו.

במהלך כתיבת הפינה, קיבלתי לא פעם ולא פעמיים מכתבים זועמים מאנשים, שלא הבינו איך אני מסוגל לצחוק על חיילי ההסדר (כמובן שהיו גם מכתבים אוהדים, אבל עליהם אכתוב בהמשך...) "אחרי כל מה שהם עושים? אחרי כל ההשקעה ככה לזלזל? לכן חשוב לי להדגיש, שלרגע לא התכוונתי לזלזל או לצחוק על הביינישים אלא עם הביינישים. ואני אומר את זה ברצינות.

אני עצמי הייתי "מעצבייניש" לא פעם ולא פעמיים... אחרי שנתיים וחצי בישיבה, צנחתי לפלנטה הצבאית לגמרי לא מוכן, עם גמרא קטנה בכיס וקיצור שולחן ערוך באפוד.

כן... גם אני דיברתי אל המפקדים בגוף שלישי ("אבל המפקד אמר...", "איזה מפקד??? אני המפקד שלך!"), נעמתי אוטומטית בירת כבוד כשהמ"פ נכנס לחד"ת

מהיום אתם כותבים את המעצבייניש! - שילחו לנו רעיונות ל: gdaat@pisrael.com

התורה לבין האמנות. להפך, הרי כל דבר בעולם הזה שייך לעולם שיצר הקב"ה, והאמנות היא חלק מזה". הרב רונצקי, שעוסק בעצמו בכתיבת שירה, מודה כי הוא מתפעל כל פעם מחדש מכישרונה של הרבנית, ומוסיף: "כל ענייננו בעולם הוא חיי יצירה, וגילוי יופי עולמו של הקב"ה".

זמן גם לעסוק באמנות, ועד היום יצרה למעלה מ-100 יצירות, שחלקן מוצגות בתערוכות ברחבי הארץ. כעת היא תרמה כ-10 מיצירותיה לחדר האוכל ולבית המדרש 'משכן אהוד', שהוקם לפני פחות משנה לזכר בני משפחת פוגל, ועדיין זקוק לתרומות לבניית קמפוס 'מחברים', שמוקם בימים אלו בישיבה הגבוהה באיתמה, במטרה לחבר בין חלקי העם ולהביא את ההתיישבות למרכז הקונצנזוס הישראלי. על השילוב בין חיי התורה, לצדו של אחד הרבנים הפעילים בציונות הדתית, לבין האמנות, אומרת הרבנית רונצקי: "אני לא מרגישה שיש סתירה בין עולם

הרבנית - פאמליה מאיתמר

הרבנית רונית רונצקי, אשתו של הרב אביחי רונצקי, ראש הישיבה הגבוהה באיתמה, היא לא רק אשת רב, היא גם אמנית וציירת. בין עיסוקיה הרבים בישיבה, היא מוצאת

גילוי דעת

הלבנה חנכה 8 אור

**כל נרשמת שמינית
מקבלת 8 חודשים
במתנה!**

נרשמים עכשיו!

**מיוחד
לחנכה:**
תפילה, הפעלות לכל המשפחה, מצעד חנוכיות מקוריות, מתכונים ללא טיגון, טיפוח על בסיס שמנים

לנשים בלבד
ריאיון מרגש עם רוחמה בן-יוסף, יוצרת וזמרת חדשה ומפתיעה

עלו לאוויר!
"מתנחלות ברשת", בלוג מתנחלות חדש שקוצר תהילה

טורים ייחודיים: פוריות, הנקה, תזונה ותנועה, אמנית החודש, רווק, בושדה המחקר, המלצת החודש, הרשות לרפא ועוד

**המדענית
שולמית לבנברג**
מצעידה את המדע קדימה

**עשור לנפילתו
של דרור וינברג**
ריאיון מיוחד עם אמו בת-שבע

*גיליון מס' 4
נשים מאוחדות
את כולן*

'הלל' מלווה אותך כל החודש עם הנושאים שמעניינים אותך, מזוויות חדשות ועם כלים להתמודדות. שלום בית, זוגיות, חינוך, ילדים ונוער, מודעות, נשיות במעגלי החיים, טיפוח, מערכות יחסים, כלכלת משפחה, אופנה, תזונה, עיצוב הבית, בישול איכותי, טכנולוגיה ועוד. מיטב הכותבים והמתראיינים בגיליונות איכותיים, עמוקים ומקפידים.

הלל. זה הזמן שלך וזה הזמן להכיר!

אל תישארי מאחור, 'הלל' מזמין אותך להצטרף!
ההצטרפות ללא התחייבות ובתנאים מיוחדים

www.halel4U.co.il 054-9393030

'הלל' חוגג 4 שנים

- 40 גרלות שאסור לפספס!
- 40 לילות בצימר זוגי / משפחתי
- 40 ספרים
- 40 דיסקים
- 40 ראש כיסוי
- ועוד עשרות מתנות שוות!

נתינה הפעם הראשונה, שפגשתי את נתינה, הייתה כשהגיע לכפר חב"ד במהלך מערכת הבחירות של 1996, בניסיון לקבל את תמיכת הרבנים במועמדותו לראשות הממשלה. אני, שהייתי אז עוזרו של אריק שרון, נכנסתי אליו לרכב, וביקשתי שיתחייב בפני רבני חב"ד, שלא ימסור שום שטח מארץ ישראל. מאז נתינה זוכר אותי כבחור ישיבה לשעבר.

הליכוד הליכוד היא התנועה הדמוקרטית ביותר שיש כיום בישראל. כ-130 אלף מתפקדים בוחרים את נציגיהם. לצערי, מנגד פורחות תנועות פוליטיות, שבהן אדם אחד בלבד מחליט על הרכב הרשימה. אני מאמין, שמי שמתמודד לאחר עשייה ציבורית מוכחת, ברמה הארצית או המקומית, יש לו אפשרות להצליח.

סקטור יאליות לדעתי, מפלגות סקטור יאליות מהוות קרקע לחוסר יציבות פוליטי, ופוגעות ביציבות המשטר בישראל. הנושאים המדיניים ביטחוניים חוצים את המפה הפוליטית לשני גושים: ימין ושמאל. אם ניקח לדוגמה את הציבור הדתי לאומי בישראל, בשנים האחרונות, הליכוד משמש בית וכתובת, יותר מהבית היהודי או כל מפלגה אחרת, בנושאים חברתיים ומדיניים. אני בתפקידי משמש, גם ככתובת לפניות ציבור, שהמפלגות הסקטור יאליות לא מצליחות לקדם.

התחום החברתי אין חלל בתחום החברתי בליכוד, עם

עזיבתו של השר כחלון. אכן, לשר כחלון היו הצלחות רבות, שנגעו לכיס של כל אזרח, וצר לי שהחליט לעזוב, אבל הממשלה כולה קידמה מהפכות חברתיות רבות, והכל בהובלת ראש הממשלה ובתמיכתו. ללא הגיבוי של ראש הממשלה, אף אחד מאיתנו לא היה יכול להוביל את המהפכות שקידם משרדו, בין אם מדובר בחינוך חינוך מגיל 3, טיפולי שיניים חנים לילדים, הטבות מס להורים ועוד.

זיכרון ילדות זיכרון הילדות הכי חזק שלי מגיע, דווקא מימי כחניך בבני עקיבא,

ממש בתקופה זו, של ההכנות לשבת הארגון, כחניך בשבט ה"רוא", סניף אשקלון. אני, שגדלתי בבית דתי לאומי והתחנכתי בישיבת בני עקיבא נתיב מאיר, עוסק יחד עם חברי, בהימורים על השם החדש, אותו השבט החדש יקבל.

צעירים בפוליטיקה החשיבות בשילוב

צעירים בפוליטיקה ברורה. אני מעודד מועמדים צעירים, מכל קצוות הקשת הפוליטית, להשתלב בפוליטיקה, אך זו צריכה להתקיים יחד עם פעילות ציבורית. בשנת 2005, יחד עם פעילותי בצעירי הליכוד, שימשתי יו"ר "אל סם" ישראל, עמותה ארצית המעניקה טיפול לילדים, בני נוער וצעירים, שנפגעו משימוש בסמים ובאלכוהול. כבר אז הבנתי, שרק דרך שינוי חקיקה והובלת רפורמות בכנסת, ניתן לשנות באמת. יחד עם זאת אני חושב, שדווקא במערכת הבחירות הזו, אני עדים לתופעה מוזרה של מתמודדים, שעשו שימוש ציני במחאה, שציירו אותה כמחאה חברתית, בעוד שלמעשה, הייתה זו מחאה פוליטית לכל דבר ועניין, ששימשה פלטפורמה, לאלו שעמדו בראשה ולאילו שסיקרו אותה, כדי להיכנס למערכת הפוליטית. אני קורא לצעירים, שרוצים להשתלב בפוליטיקה, לעשות דרך של פעילות ציבורית למען עם ישראל בטרם הם רצים לכנסת.

אופטימיות זהירה בעוד עשור, אני רואה את ישראל כאחת

המדינות המצליחות בעולם, כשביהודה ושומרון חיים כבר מיליון יהודים, והם חלק בלתי נפרד מהמדינה. אני מאמין, שעד אז, הציבור הדתי לאומי יהיה בעמדות הבכירות בצבא, במערכת המשפט ובפוליטיקה.

חבר כנסת ושר בממשלה < הובלת רפורמות בכנסת < איכות סביבה ואיכות חיים < ריאות ירוקות ושטחים פתוחים < מהפכת המחזור

ישבנו לשיחה מרתקת עם גלעד ארדן, השר להגנת הסביבה וח"כ מצטיין, על החוקים הרבים שהעביר, המהפכות הסביבתיות שהוביל, והשפעתם על הכלכלה והחברה בישראל

מחזור בקבוקים לאחר מאמצים של המשטרה והמשרד

להגנת הסביבה, הפכו מלחמות העבריים על בקבוקים לתופעה שולית. בעיקר הודות לתיקון לחוק שקידמתי, המגביל את מספר הבקבוקים, שאפשר לקבל עבורם פיקדון מדי יום, כך שפעילותם של אספנים מקצועיים הפכה ללא אטרקטיבית. במקביל, דאגנו שמחזור הבקבוקים יהיה ידידותי יותר לאזרח, באמצעות שינוי חקיקה שקידמתי, המגדיל את מחויבות בתי עסק לקבל את הבקבוקים, באמצעות הטלת קנס משמעותי על סירוב לקבל בקבוקים למחזור. היקפי מחזור הבקבוקים כיום הוא חסר תקדים אפילו לעומת מדינות המערב. בנוסף, ביזומה שהובלתי, חברות המשקאות חויבו לפזר אלפי מיכלי איסוף נוספים ברחבי הארץ לבקבוקי ליטר וחצי, עליהם לא חל פיקדון, וגם בתחום זה, היקפי המחזור אותם השגנו, הם חסרי תקדים.

רקע נולדתי, גדלתי והתחנכתי באשקלון. נשוי ואב לשלושה ילדים. למדתי בישיבה התיכונית נתיב מאיר, השתחררתי מצה"ל בדרגת סרן, והתחלתי ללמוד משפטים באוניברסיטת בר-אילן, שם הובלתי גל של מחאה והפגנות נגד הסכם אוסלו. בעל תואר שני בהצטיינות במדעי המדינה. נבחרתי כח"כ לכנסת ה-16, בה הייתי מהמתנגדים החריפים לתוכנית ההתנתקות. אני מכהן כבר קדנציה שלישית כח"כ, ממצטייני החקיקה. בין החוקים הובלתיים שהעברתי: החוק האוסר על עישון במקומות ציבוריים, הטבות במוסדות אקדמיים לחיילים משוחררים, ביטול אזרחות בגין הפרת אמונים, והשעיה אוטומטית מהכנסת של ח"כ, שהורשע בעבירה פלילית עם קלון.

הסלמה בדרום מישקורא למבצע קרקעי, משיקולי פריימריז או

בשל זיכרון קצר, גם מטעה את הציבור וגם עלול לגרום נזק, כי האינטרס הישראלי הוא, שהעולם יעסוק בסנקציות על אירן ולא בפעולה ישראלית כזו או אחרת. התגובה הנוכחית היא המיטבית, מצד אחד, יד חופשית לפגוע בכל מנהיג או מתכנן פיגוע, ומצד שני, להמשיך להשקיע בהגנת העורף. המדיניות צריכה להיות של פגיעה קבועה במנהיגי החמאס. אם נראה שמדובר בירי מתמשך עם נפגעים, גם פעולה קרקעית נמצאת על השולחן, אך זה מוצא אחרון, וכרגע מוטב להמשיך לפגוע מהאוויר.

איכות סביבה עד לפני מספר שנים, המושג איכות סביבה

נתפס כעניינם של שמאלנים, עשירים ומחבקי עצים' בלבד. רוב הציבור לא ראה בזה נושא, שנוגע אליו באופן ישיר, בזמן שבמדינות אירופה, הציבור ראה בנושא זה בין המשפיעים על איכות חיו ורווחתו. לשמחתי, בשנים האחרונות, הצלחנו להעלות את המודעות לקשר ההדוק שבין סביבה, כלכלה, בריאות וחברה. כמעט כל פעולה שאנו עושים, משפיעה ישירות על יכולתנו לייצר חיים איכותיים ולהותיר סביבה ראויה לדורות הבאים. ישראל מייצגת את הקונפליקט שבין רמת חיים ואיכות חיים. ככל שרמת החיים עולה, כמעט מיד נפגעת איכות החיים שלנו. בכל פעם שמשפחה רוכשת רכב חדש או מקרר חדש, או רוכשת מוצרים מוכנים בסופרמרקט, רמת החיים שלה אולי עולה, אך כמויות הפסולת וזיהום האוויר, המים והקרקע שהיא מייצרת, עולים במקביל. הקשר הגורדי הזה הוא לא הכרחי, אפשר וצריך גם אחרת. ניתן להמשיך לשפר את איכות החיים, אך לא על חשבון הפגיעה בסביבה של כולנו.

מהפכה סביבתית הובלתי מהפכות סביבתיות רבות,

המשפיעות על המשק והחברה בישראל, כשהרעיון המרכזי הניצב בבסיסן, הוא הקשר בין סביבה לכלכלה. מהפכת הדגל שהובלתי היא מהפכת המחזור, במטרה להפוך את הפסולת ממטרד למשאב כלכלי. באמצעות חקיקה רחבה ובהשקעה תקציבית של למעלה ממיליארד ש"י, יצרנו בסיס להקמת מתקנים למחזור בכל רחבי הארץ, ותשתית למערך איסוף פסולת מופרדת ברשויות המקומיות. בנוסף, חשוב לי לשמור על ריאות ירוקות ושטחים פתוחים להנאת הציבור. בקדנציה הזו הובלתי מאבקים שאפשרו להפוך את המגמה, שעד כה דבקה בפיתוח על חשבון שטחים פתוחים. הצלחנו להציל מספר חופים, ולהשקיע תקציבים חסרי תקדים בפיתוח פארקים מטורפולניים, ששיפרו משמעותית את איכות החיים. לשמחתי, ההצלחה במאבק על עתידו של חוף פלמחים סימנה שינוי, והצלחנו בעקבותיה להציל חופים נוספים, כמו בצת, נחשולים וניצנים.

גם אנחנו, כמו רבים אחרים, נמצאים במסע המעט אובססיבי, אחרי מציאת בית. בין מחפשי הדיור זיהיתי עד היום שני זנים: אלו שקיבלו החלטה תוך בערך דקותיים, ולגמרי במקרה הם מאוד מרוצים (מזכיר את אלו שלא למדו למבחן וקיבלו 100, לא נגיד מה אנחנו חושבים על הזן הזה). והזן השני, שלצערי אני משתייכת אליו, זה שהחליט להפוך את המסע אחרי מציאת בית למקבילה שלו לעבודת דוקטורט. הזן הזה כבר בדק כמעט כל יישוב בארץ, הוא כבר כמעט לא בוחל בכלום, יכול לספר לכם אלפי סיפורים על בתים שהוא כמעט קנה, ועל פספוסים נדל"ניים בקנה מידה ארצי. אתם כמעט לא יכולים להפתיע אותו, הוא מכיר כל אתר ואתר, וניתן לומר שהוא אימת המתווכים למיניהם. עם זאת, הוא גם הסיט של עצמו, משום שהוא מסוגל לשכור בית מעל 10 שנים, ולהמשיך לחלום על בית משלו כל הזמן הזה. כאמור, אני משתייכת לזן הזה, שהדבר היחיד שאני יכולה לומר עליו הוא, שככל

הנראה, הוא לוקה בחרדת משכנתא. **כיאה למחפשי דיור אובססיביים משהו, מדי שבוע אנחנו מעיינים באדיקות בגיליונות השבת, מתוך תקווה לעלות על איזו מציאה, או סתם מקום שמתאים למעט הדרישות שהצבנו לקניית בית. אלא מה? מסתבר שמגוון הזרמים האינסופי בציבור הדתי לאומי, לא מותיר לכל זרם הרבה אפשרויות.**

יצאתי בתרועות שמחה כשמצאתי מקום, שהוא גם קרוב לירושלים, גם במחיר סביר, וגם באזור שמוצא חן בעינינו, אבל אז נתקלתי ב"פחחח" מצד חברי לעבודה. "אתם לא מתאימים", הם הסבירו לי בסבלנות, "אתם לא מספיק דתיים בשבילם, זה סגנון אחר לגמרי". אוקיי...עברתי הלאה. שוב מצאתי יישוב נחמד, לא קטן ולא גדול, עם הרבה חברים. "אנחנו לא מקבלים כרגע דתיים", הסבירו לנו שם, במילים אחרות, אתם דתיים מדי, זה לא מתאים ליישוב. אתם יכולים לתאר את ההמשך, אלו רוחניים מדי ואלו

חרדליים, אלו לא מעוניינים כרגע בדתיים, ואלו עמוק מדי בשטחים. סוף סוף נמצא הישוב המתאים. תפור עליכם, הסבירו לי, אלו אנשים בדיוק כמוכם. אלא מה? מסתבר שאנשים, שדתיים בדיוק כמונו, קנו בתים במחיר מופקע במקום, אליו מגיעה תחבורה ציבורית פעמיים ביום. ושוב נותרנו עם הרבה חלומות וללא בית על הקרקע.

ואני אומרת, עד כדי כך הצלחנו

להתפלג, שאדם מהציבור הדתי

לאומי צריך לחפש לו יישוב,

שיתאים בדיוק בדיוק לזרם

ממנו בא? לא יגור חרדלי

עם דתי לייט, ולא דתי אנגלו

סקסי עם דתיים - מסורתיים

מהפריפריה? האם לא די לנו

בפילוגים? והאם אנחנו באמת רוצים לגור

ליד אנשים, שחושבים ונראים בדיוק כמונו? ■

האדום האדום הזה

הרבנית ד"ר יעל צהר - מכללת אורות ישראל ואוניברסיטת בר-אילן

מפרי ידיה

אך המוזר מכל בבקשתו של עשו, הוא הכינוי של הנזיד "האדום האדום הזה". מה פשר הדברים? נראה כי עשו כל כולו גשמי, פיזי, חושני. הוא איננו עושה אפילו את המאמץ האינטלקטואלי הבסיסי ביותר של המשגת העולם. אל נשכח שהפעולה הראשונה, אותה עושה אדם הראשון, היא מתן שמות לבעלי החיים שסביבו. עשו כל כך שקוע בעולמו הפיזי, עד כדי כך שאין לו כוח ואין לו חשק לכנות את החפצים הסובבים אותו בשמם המדויק. הוא מתבונן בתבשיל, רואה את צבעו, ומבטא את תאוותו. וכך מסביר הרב הירש: "מגרה אותו הצבע, לא פחות מעצם התבשיל, הנה הוא מזכיר לו את דם הבהמה הגוססת, תאוות העיניים, שהוא רודף אחריה בשדה". לא פלא ששמו הקיבוצי של עשו, ושמו של העם היוצא ממנו, הוא "אדום". עם שהוא צבע. צבע של חיוניות, טבע, חיים, מוות ודם ■

יחד עם זאת, עשו מנומס, ומשתמש במילה קטנה אך חשובה: "נא". בבקשה ממך, אחי. הוא גם מנמק בקשתו: "כי עייף אני". התואר עייף משמש בתנ"ך גם במשמעות של "רעב" (השווה שופטים ח', ד-ה; תהילים ס"ג, ב).

אך המוזר מכל בבקשתו של עשו, הוא הכינוי של הנזיד "האדום האדום הזה". נראה כי עשו כל כולו גשמי, פיזי, חושני. הוא איננו עושה אפילו את המאמץ האינטלקטואלי הבסיסי ביותר של המשגת העולם.

עשו מגיע הביתה לאחר יום ציד מפרך, והוא עייף ורעב. והנה עולה באפו ריח הניחוח של תבשיל חם וטעים, נזיד עדשים, אותו הכין אחיו יעקב, המאסטר שף של הבית...

המילים הראשונות בתורה, שנשמעות מפיו של עשו, הן המילים הבאות: "הלעיטני נא מן האדום האדום הזה, כי עייף אני". נשים אוזנינו למילים הללו, ונראה עד כמה הן משקפות את אישיותו של עשו. קודם כל הוא מבקש שיעקב "לעיט" אותו. רש"י: "אפתח פי ושפוך הרבה לתוכו. כמו ששינינו: אין אובסין את הגמל אבל מלעיטין אותו". להלעיט הוא לפתוח את פי בעל החיים, החיה או הבהמה, ולשפוך לתוכו כמות נכבדה של אוכל עשוי, שבא מן השדה לאחר מפגשים אינטנסיביים עם הטבע ועם בעלי החיים, ממש מזדהה אתם ומרגיש כמותם.

המדור מוקדש ל: אורן ואורטל דהן; מתן רחימי וטובה וולס; מרים ויותם; דביר ורחל; רותם פרל ויהונתן דהן; אביהו ורחלי; אביהו גרשוני ורחל גורדון; יהודה ספז ושירית ביר **השתתפות מתחנתים השבוע. ל:** הדס ביטון וחננאל גבאי; עמנואל מימון ושיראל קקון; הדר ברדה ושמואל סגל; נעה נוה וגדי אפשטיין; מלכה בראון ואלון סגל; יאיר איתיאל וענת עגם **שהתארסו בשבוע האחרון.**

ולכל אלו שעדיין מחפשים, בקרוב אצלכם!

גם לכם היו פדיונות בדייטים? **גם לכן** נמאס לשמוע את השאלה איך יראה שולחן השבת שלכם, ועוד יותר את התשובה של הצד השני? שלחו אלינו ל: gdaat@pisrael.com או ספרו לנו בפייסבוק פדיונות וסיפורים מצחיקים מדייטים, ואת הסיפורים הטובים ביותר נכניס לבועות בקומיקס.

גילוי לב

נפגשנו במקרה,
מבטינו הצטלבו. היה קליק.
הוא ניגש בג'נטלמניתי
ובאומץ נתן לי מספר.
חייתי ובלב שמחתי, סוף סוף.
הגעתי אל המנוחה ואל הנחלה.
נפגשנו ולא היה יכול להיות טוב יותר,
צחקנו, התרגשנו, שוחחנו והחכמנו.
הקשר הפך אינטנסיבי ורציני.
חלום שהתגשם.
הוא הזמין אותי לפגוש את הוריו.
הסכמתי, אם כי קצת נלחצתי.
ברגע שנכנסתי לביתו,
הרגשתי שיש בעיה.
בהתחלה לא הבנתי מה,
הייתי נימוסית והבלגתי,
נפרדתי מהם לשלום.
וברחוב פרצתי בבכי.
ידעתי שהם תקועים בעבר,
לא היה לי סיכוי מולם,
הם גרמו ללאהובי לעמוד לימינם.
הם פשוט לא רצו בי
כי אני לא משלהם, אני אשכנזייה.
אני עצובה וכוועסת
אבל חושבת שהכל לטובה!

חווית דעת

עד שהיא מתפייסת
זוהו קוסטינר מטפלת זוגיות ומשפחה

מה בעצם קורה כאן? שים לב, שיש כאן תהליך של חיזור. אתה מחזור אחרי אשתך, היא מושכת אותך קצת, מושכת את החיזור, עד שהיא מתרצה, ועד הפעם הבאה. למעשה, נוטים לחשוב, שמלאכת החיזור של הגבר אחרי האישה, מסתיימת באירוסין, או לכל היותר בנישואין, אחר כך כבר אין צורך לחזור. אבל מסתבר, שזה לא כך.

הצורך בחיזור קיים גם לאחר החתונה. בחיזור יש אמירה: את חשובה לי, אני אוהב אותך ורוצה אותך, רוצה שתהיי שמחה, שתדברי איתי, שתהיי איתי. ומבחינת האישה, החיזור מתפרש כך: אני עדיין רצויה, בעלי רוצה בי, אני חשובה לו, בעלי אוהב אותי ורוצה בקרבת.

כנראה, בלחץ חיי היומיום: לימודים, עבודה, ילדים, בית וכו', מזניחים את הקשר האישי שבין בעל לאשתו, וגם את מלאכת החיזור.

וכאן לשאלתך: למה תמיד אתה? גם לך מגיע... אתה צודק, צריך שיהיה איזון, שגם היא תפייס אותך, אבל במקרה זה, האיזון הוא לא דווקא שווה בשווה, האיזון הוא "שדרכו של אדם לחזור על אישה ואין דרכה של אישה לחזור על הבעל".

זה לא אומר שהיא לא צריכה מדי פעם לפייס. כמובן, כאשר אחד מבני הזוג טועה, הוא צריך להתנצל על טעותו, בין גבר ובין אישה, אבל אנחנו מדברים על הפיוס, שכאן לגבר יש תפקיד מרכזי יותר.

הבעיה האמיתית מתחילה, כאשר ה"ברוגז" נהפך לשיטת פעולה. כלומר, בתדירות גבוהה, צריך להתחנן כדי שהיא תתפייס, וכתוצאה מכך, הבעל מרגיש שהוא צריך לצאת מגדרו, כדי שיהיה שלום בבית, ועל כך ארחיב במאמר הבא

שאלה: אנחנו נשואים 4 שנים והקשר ביני לבין אשתי טוב, פתוח וכן. כמו כל זוג, יש מדי פעם מריבות. הבעיה היא, שבמריבות הללו היא עושה 'ברוגז', שיכול להימשך כמה שעות, לפעמים יום ולפעמים יותר מזה, והבעיה היותר גדולה היא, שתמיד אני זה שצריך לפייס אותה. כלומר, כשלדעתה, אני האשם (כמעט תמיד), אני זה שצריך לפייס ואם אני לא עושה את זה, ה'ברוגז' נמשך ונמשך. גם כאן זה לא נגמר. כשאני בא לפייס, זה נראה בערך כך:

אני: רחלי (שם בדוי), די, למה את כועסת כל כך?

אין תגובה

אני: רחלי, אני ממש מצטער, את יודעת שלא התכוונתי...

אין תגובה

אני: נו רחלי, אני באמת מצטער, בואי נגמור עם זה.

רחלי: לא רוצה לדבר עכשיו

אני: מתי מתאים לך?

רחלי: לא יודעת, אתה בכלל לא מבין מה עשית, אתה סתם מבקש סליחה...

וכך זה נמשך עד שהיא מתפייסת. לפעמים זה מצליח בפעם הראשונה, ולפעמים רק אחרי מספר ניסיונות. השאלה היא, למה (כמעט) תמיד אני זה, שצריך לפייס אותה? גם לי מגיע...

תשובה: אני מעריכה, שכל זוג שיקרא את השאלה שלך, בדרך שבה הצגת אותה, יחייך לעצמו. שיקפת בצורה מור שלמת, את מה שקורה כמעט לכל זוג. בשנים הראשונות, בתדירות גבוהה יותר, ובשנים הבאות בתדירות נמוכה, אבל הדיאלוג הוא אותו דיאלוג אצל כולם.

המעוניינים להתייעץ או לשלוח את הקוראים במכתביהם מוזמנים לשלוח למייל: gdaat@pisrael.com עבור "גילוי לב"

כיתה בבית

בונים יחידת דיור נוספת בבית?

5 טיפים שיעזרו לכם להתמודד טוב יותר:

תכנון מוקדם
מומלץ כבר בשלב בניית הבית העיקרי, להחליט אם מעוניינים בטווח הארוך בבניית יחידת דיור נוספת, ולתכנן את הבית בהתאם. לבקש מהאדריכל לקחת את הנושא בחשבון, ולתכנן איפה תהיה יחידת הדיור, ומאיפה תהיה הכניסה אליה, בכדי לחסוך בעלויות בעתיד. כדאי לתכנן כך, שבעתיד, כשהמשפחה תתרחב, היחידה תהפוך לחלק מהבית, כולל מדרגות מפנים הבית.

עוד מומלץ כבר בשלב בניית הבית העיקרי, לעשות את עבודות הביסוס ליחידת הדיור המתוכננת לעתיד. זאת משום שעבודות ביסוס (יסודות) יקרות הרבה יותר, אם נעשות לאחר שהבית כבר בנוי. זאת ועוד, עבודות ביסוס, הנעשות לאחר שהבית כבר בנוי, עלולות לגרום לסדקים בקירות בין החיבורים בבית.

סטנדרט בנייה

ההמלצה היא לבנייה בסטנדרט גבוה, גם ביחידת הדיור, זאת בניגוד למה שמקובל לחשוב. הסיבה היא, שבנייה בסטנדרט נמוך מביאה לבעיות בטווח הארוך ולצורך בעבודות שיפוץ זמן קצר לאחר הבנייה. והכי חשוב, שתהיה בנייה רגועה ומוצלחת!

צא רחנצוויג, נתף - ניהול תיאום ופיקוח

בניית יחידת דיור נוספת בבית, הפכה כבר מזמן לדרך אטרקטיבית להגדלת הכנסות המשפחה, אולם גם בניית יחידת דיור יכולה להתברר כלא משתלמת, אם לא מקפידים על כמה כללים. לטובת מי שהחליט להוסיף דיירים לביתו, לפניכם טיפים של מומחי הבנייה של בתי אמנה, שייסייעו לכם לבנות בדרך הבטוחה והנוחה ביותר.

אישור מהרשויות

מומלץ להתחיל לפעול לקבלת היתרי בנייה מהרשויות השונות, הרבה לפני תחילת הבנייה, עוד בשלב התכנון המוקדם. זאת משום שמדובר בתהליך, שעלול לארוך זמן רב, לעיתים חודשים רבים.

שבילי כניסה

חשוב לתכנן שבילי כניסה נפרדים ליחידת הדיור ולבית העיקרי. מכיוון שכך נוח יותר לשמור גם על פרטיות דיירי הבית וגם על פרטיות דיירי היחידה.

אוורור

לעיתים, יחידות דיור נבנות במקום המרתף. לכן, כשבונים יחידה, יש להקפיד על אוורור חיצוני עם חלונות בכל החדרים, כולל בשירותים ובמקלחת.

1-800-260-240
www.amana.co.il

פיצוחים

חידה בחרוזים לשולחן השבת מאת **מרדכי פרימן**
 תשובות שלחו למייל: gdaat@pilsrael.com
 עד יום שלישי הקרוב

חידה השבוע

בפרשת "תולדות" אנו מעיינים, וקוראים על התרופות הבנים - ורבקה, כשדמעה על הלחי אומרת: למה זה אנכי? ובהמשך כתוב לאמור - לא שיר ולא מזמור ומן הסוף קל להבין, פשוט - אשת בנו!

תשובות מהשבוע שעבר

בפסוק השישי מתחילת הפרשה אמר: בני חת לאברהם: "במבחר קברינו קבור את מתן", המילה האחרונה "מתן" נקראת מן הסוף "חכם" שהוא רב.

הזוכה: משפחת פלדמר מירושלים

חילול ואכילה?

חידת השבוע

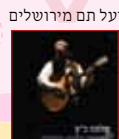
ראש חודש כסליו הגיע ואנחנו כבר חדורי גבורת המכבים. יש כבש אחד מסתורי, שלוקח משפחת מתנחלים שלמה למסע בזמן. הם מגיעים היישר לתוך קרבות החשמונאים ביוונים, בתוך כל הבלגן הם מצליחים לסייע לניצחון ולשוב הביתה עם פיל ומתייוון מתחזק.

התדעו ילדים, באיזה ספר מסופרת זאת העלילה?

פתרתם את החידה? זכיתם בפרס ללא הגרלה!

שלחו אלינו למייל dabrishir@neto.net.il את פתרון החידה. הראשון שישלח את התשובה הנכונה יזכה ב**ספר מתנה**. הספר יישמר בעבור הזוכה בחנות דברי שיר בתחנה המרכזית ירושלים למשך שבוע.

בנוסף, לאורך כל השבוע, כל מי שייגיע עם גליון גילוי דעת ויאמר את פתרון החידה למוכר באחת מחנויות הרשת - פתח תקווה (איכילוב 8), רמת גן (האצ"ל 60) ובתחנה המרכזית בירושלים, יזכה ב**10% הנחה על כל קנייה!** (מלבד גמרות).

בחסות רשת התרבות היהודית

כי מגיע לילד שלכם, ספר קומיקס איכותי...
 ניתן להשיג ברשת "דני ספרים": 02-5667117
 טלפון למשלוחים ולמוסדות - 0549-256994

עלילות חנוני

תורה - כן התעופף אל עבר הסכנה

אני מגיע להגדיל תורה ולהאדירה!

אם בשבתות אין לי מנוחה... החורף מביא איתו בעיות הלכתיות סבוכות ומי אם לא אני יספיק בפוטעו?

רגע! אני מבין בחילול שבת ברמז המקביל!

הנשם הכה, כעוזר נעוץ הבטון הנבונים

של העיר תל אביב כשלפתע, מהיר כבדק הופיע תורה-מן!

יורו! זה אני!

תורה-מן

מאת יוסי שחר פרק 35

חירות ותגובות: shaharyosi@gmail.com

אדוני, מדוע אתה לא אוכל אפלטון ומרץ עוף בסעודת שבת? להיות ברמז בשעה כזו זה חסוד בעיני!

כי אני עני! אין לי כסף לאוכל! נפשי מרה עלי!

והאם זה מתיר לך לאכול את העור היבש שעל שפתך?

לצפייה במדורים נוספים של תורה-מן: www.mushoncomics.co.il

עור יבש

אדם התולש בשבת עור יבש או שיערה מתחייב משום איסור "גזוז" מהתורה. בעניין איסור "גזוז" אין הבדל חולש בעזרת השיניים, היד או על ידי מספריים. אם סגרד לאדם במקום בו העור יבש, מותר לו לגרד אלא אם כן יזדע בודאות שהעור יתלש על ידי הגירוד. בנוגע לקרם ידים, רצוי להמנע כיון שהדבר נתון במחלוקת הפוסקים.

(ע"פ שו"ע ופוסקי זמנינו)

תורה-מן לקח תחת הסוטה את הקבצן המסכן ונתן לו לאכול נפילטע, קינד ומלפפון חמוץ עסיס.

והשינה משוכנתו ולשדן הבנות

עם ה'צילנץ' ה'צילנץ' המשיך להתחמם על הפלטה עד לטחית בבוקר, הוא, הם אכלו גם אותו כדנאה גדולה!

אופס!

זהו חילול שבת ממדרגה ראשונה!

אופס!

זהו חילול שבת ממדרגה ראשונה!

מתנדבים תחת אש

מתנדבי פעמונים בעוטף עזה מחרפים את נפשם תחת אש במטרה לסייע למשפחות האזור. הכשרת מתנדבים חדשה נפתחה לפני כשבועיים, בדיוק ביום בו הייתה הסלמה בדרום ונפלו טילים רבים בעוטף עזה, אולם יחד עם זאת הוחלט לקיים את ההכשרה כמתוכנן. ביום שני השבוע נערכה הערכת מצב, ועל אף המתיחות הוחלט להמשיך את ההכשרה במכללת ספיר, כפי שנקבע מראש.

מתנדבי פעמונים נוסעים בכבישי הדרום בדרך להכשרה, על מנת ללמוד את "תורת פעמונים", ולא יוצאים משגרת יומם ומהתנדבותם על אף נפילות הטילים הרבות. טלי לרנן, מנהלת ההכשרה ומתנדבת בפעמונים: "כולם מדברים על הנזק הביטחוני של המשפחות בדרום. כדאי לדבר גם על ההשלכות הכלכליות של החיים תחת מתקפות. הבוסים כבר פחות מאפשרים חיסורים מהעבודה ולא מפצים על היעדרות מיום עבודה. אני נפגשת עם משפחות, שממגנות את ביתן על חשבונן,

ונכנסות לחובות כלכליים, וגם ככה המשפחות בדרום לא באות משכבות כלכליות חזקות". לרנן מספרת על הסולידריות המיוחדת של התושבים: "משפחות רבות מהאזור נמצאות במצוקה כלכלית, ולכן החלטנו לפתוח הכשרת מתנדבים חדשה. עשרות המתנדבים, שבאים על אף הסכנה והמתיחות הביטחונית, מעידים על ייחודיות המתנדבים בפעמונים, אך יותר מכך על הערבות ההדדית של תושבי הדרום שלא נכנעים למצב".

שי לנרשמים
עד ה' כסליו
מספר המקומות מוגבל!

המופיע
של
קובי
אריאלי

הצגת הילדים
האוצר
של ירושלים

חופש רבות

נופש חנוכה משפחתי עם ערך מוסף בירושלים

לראות את הנס בעיניים

בואו להדליק נרות חנוכה אל מול מקום המקדש

אירוח חווייתי מעל פסגת הר הזיתים

מלון שבע הקשתות, כ"ו - כ"ט כסלו (10-13 בדצמבר)

סיורים, הרצאות ופעילויות מרתקות אל מול הנוף היפה בעולם
סדנאות יצירה והצגות לילדים

גבורה יהודית בירושלים

ערבי שירה לימוד וחוויה אל מול מקום המקדש
ימים ג'-ד', כ"ז-כ"ח כסלו, בשעה 19:30

אלידע בר שאול - מקבי או מכבי! מי נלחם נגד מי?

הרב יוסי שריד | הרב יצחק לוי | הרב הלל הורביץ | הרב אלישע וישליצקי

חגית ריין אמו של בניה ריין הי"ד | זמרים נגנים ואומנים אורחים ועוד הפתעות

ניתן לרכוש כרטיסים לערב ולמופעים בנפרד בטל' 050-7598138 | לאורחי חופשתרבות הכניסה חופשית!

רק 695 ₪ על בסיס פנסיון מלא, כשר למהדרין
ליום לאדם בחדר זוגי | תוספת ילד בחדר הורים 170 ₪ ליום

פנסיון מלא - א. בוקר עשירה, ארוחת צהריים - TAKE AWAY, א. ערב בשרית מלאה

גילוי דעת

ניהול תוכן:
אבי רט

קרן אביה
לע"נ אביה יהושע גולדברג ז"ל

להזמנות: מזל - 050-7598138
pisraelm@gmail.com